

Szarvas és Vidéke

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:
Helyben egy negyedévre 2.60 P
Vidéken egy negyedévre 3.00 P
PÉLDANYONKÉNT 20 FILLÉR.

Felolvaszerkesztő és kiadó:
MÜLLER KÁROLY

Főszerkesztő:
Dr. SIMA ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
III. ker. Markovits Matyas utca 120/3.
Telefon: 109 és 172.
Postafiók: 120/3. Postakészlet: 12.000.
Lapzárta csütörtökön délután 12 órakor

Dr. Székács István főispán ünnepélyes beiktatása

Békés vármegye törvényhatósági bizottsága május 20-án, szombaton délelőtti rendkívüli közgyűlés keretében iktatta be tisztségébe dr. Székács István főispánt. Az installációs meggyűlésen megjelent a belügyi kormány képviselőiben vitéz dr. Ricsóy Uhlarik Béla kormánybiztos, képviselve volt a honvédség, a német véderő, valamennyi keresztény egyház s a törvényhatósági bizottsági tagokkal az ősi vármegye egész népe, minden városa és községe.

A közgyűlést a Hísekegy elmondása vezette be, majd az elnöklő vitéz dr. sarkadi Márki Barna alispán nyitotta meg.

Az alispán ezután meleg szeretettel üdvözölte vitéz dr. Ricsóy-Uhlarik Bélát, a német véderő, a honvédség, az egyházak képviselőit és az összes jelenvöltoakat. Hangsúlyozta, hogy a magyar nép együtt harcol a német nemzettel s a közösen hozott áldozatok eredménye nem lehet más, mint a győzelem.

Vitéz dr. sarkadi Márki Barna megnyitó szavait követően vitéz dr. Pánczel József felolvasta a baiczai Beliczey Miklós felmentéséről szóló belügyminiszteri leiratot s Beliczey Miklósnak a törvényhatósági bizottsághoz intézett búcsúleirátát. Beliczey Miklós leirátában így búcsúzott el a bizottságtól: Búcsúszom, de lélekben örökké itt maradok. Isten legyen velünk! Éljen a haza!

Baiczai Beliczey Miklóst dr. Torkos Béla, az orosházi választókerület országgyűlési képviselője búcsúztatta el.

Ezután a főjegyző felolvasta a dr. Székács István főispáni kinevezéséről szóló leiratot s a kisgyűlési határozatot. A kisgyűlés küldöttséget küldött ki dr. Székács István főispánnak a terembe való meghívására. Pár perc múlva csáki Geist Gyula, dr. vitéz Réthy Béla, Kienitz Vilmos, Veres András, Winter József, dr. Sztójánovics Szilárd küldöttségi tagok kíséretében, hosszan tartó, szívből fakadó éljenzés közepette dr. Székács István főispán belépett a terembe. A főispánt a megye nevében az alispán fogadta és üdvözölte.

Dr. Székács István főispán eskütételére került ezután a sor. Az eskütétel után az ősi magyar szokásoknak megfelelően a főispán a főispáni székbe ült s négy megyei főszolgabíró háromszor egymásután felemelte.

Ezután feszült figyelemtől kísérvé dr. Székács István főispán tartotta meg székfoglaló beszédét.

— Tekintetes törvényhatósági bizottság! — Amikor Békés vármegye főispáni székét elfoglaltam, hálaadással emelem fel szememet a Mindenható Isten felé, aki engem mindezt megajándékozott és megsegített. Kérem az Ő kegyelmét, adjon nekem továbbra is erőt, kitartást és bölcsességet ahhoz a

munkához, amelyre most a legfelsőbb elhatározás elhívott.

— Magyarország Főméltóság! Ura felé fordul most hálám és köszönetem, kit nemzeti létünk válságos óráiban állított a Gondviselés a nemzet élére s aki most a második világháború pusztító viharában is biztos kézzel kormányozza az ország hajóját a győzelmes béke kikötője felé. A Főméltóság! Kormányzó! Úr kitüntető bizalmát azzal a fogadalommal veszem át, hogy

munkámban mindenkor az a felelősségérzet fog vezetni, amelynek gyökere az ezeréves nemzet erkölcsi feljogásából, a magyar föld öserejéből és a magyar nép lelkeinek keresztény hitéből táplálkozik.

A Mindenható Isten bőséges áldása kísérvé továbbra is Kormányzó Urunk életét és bölcs országát.

— Hálás köszönetem fejezem ki a m. kir. kormánynak és ezen belül a belügyminiszternek, akinek közvetlen bizalma erre a munkára elhívott. Ez a bizalom olyan időben ért, amikor súlyos megpróbáltatások terhe szakadt erre az országra. Ez a körülmény kétszeresen arra ösztönöz és arra kell ösztönözniem itt minden hazáját szerető magyar embert, hogy minden törekvésünkkel a nemzet javát szolgáljuk és elvégzendő feladatainkat hivatással szenteljük.

— Különös öröm és kitüntetés számomra az a tény, hogy a belügyminiszter képviselőiben itt üdvözölhetem ma közöttünk vitéz dr. Ricsóy Uhlarik Bélát, a Tiszántúli kormánybiztosát. Benne annak a kormánynak a képviselőjét köszönhetjük, amely kormány rövid pár hét alatt a konstruktív magyar politika irányában olyan előhaladást tett, amely csaknem páratlanul áll a magyar kormányzat történetében. Ilyen munkát végezni valóban csak erős hittel, kitartással és a magyar nemzet jobb jövőjébe vetett rendíthetetlen bizalommal lehetséges. Amikor megköszönöm azt, hogy a kormánybiztos úr nagy elfoglaltsága közepette is személyes megjelenésével kitüntetni szíves volt, — azt kívánom, hogy a Magyarok Istene segítse Őt meg továbbra is nemzetépítő munkájában.

— Gondolatom most

a harctérben küzdő hős bajtársaink felé száll — folytatta szavait a főispán, — akik megöröszhetetlen erővel, fáradhatatlan türelemmel és életük feláldozásáig menő hősiességgel védik ennek a hazának ezer év óta vérrel áztatott drága földjét.

Ebben a küzdelemben nemzeti létünket, magyarságunk legmélyebb gyökerét fenyegeti a pusztulás és csakis a kitartás és győzelmes helytállás menthet meg bennünket a legszörnyűbb nemzeti katasztrófától. Áldja meg a Magyarok Istene fegyvereiket, erősítse meg hitüket és tegye leküzdhetetlenné ellenállásukat, hogy diadalra vigyék a magyar multat, a magyar öserőt és a magyar történelmet. (Nagy taps)

— Azok hős példája pedig, akik legdrágább áldozatukkal, életükkel áldoztak a haza oltárán, tegye felelősségteljesebbé a mi munkánkat, elszántabbá küzdelmünket, acélosabbá kitartásunkat és nagyobb áldozatkészségünket, hogy méltók lehessünk az ő nemes cselekedetükre. Egy perces néma felállással emeljük fel lelkünket az ő áldozatok nagyságáig és kívánjuk fényt nevükre és áldás emlékükre

— Tekintetes Törvényhatósági Bizottság! Teljes mértékben tudatában vagyok annak a nehéz és felelősségteljes munkának, amely az elkövetkező időben itt reám vár. E felelősségem tudatát meginkább fokozza elődeim kimagasló értékű munkája. Vitéz

dr. Ricsóy Uhlarik Béla, a Tiszántúli kormánybiztos, aki mai közgyűlésünket személyes megjelenésével is kitüntetni szíves volt s akit ma itt igaz tisztelettel köszönhetek, annakidején, mint Békés vármegye főispánja, ebben a minőségében az első volt, aki a vármegye szociális és munkáskérdésének erőteljesebb, a mai idők szellemének megfelelő megoldását kezdeményezte és ezt a munkát szívós kitartással folytatva, e téren olyan kiváló eredményeket ért el, amelyek nagymértékben hozzájárultak azokban a mezőgazdasági nézve oly súlyos években, ennek az agrárjellegű vármegyének a békéjéhez és nyugalomához.

— Közvetlen elődöm baiczai Beliczey Miklós, mint ennek a vármegyének a szülője, ismerve ennek a vármegyének minden gondját, baját és problémáját, sokszor nappalt és éjjelt egybefoglaló szakadatlan munkában igyekezett azokat a vármegye javára és hasznára megoldani. Ajtja mindenki előtt nyitva állt és igyekezett minden bajra orvoslást találni. Itteni működését páratlan munkakészsége, mindenki meggyőző közvetlen modora, hivatásából folyó felelősségérzete, kötelezettségérzete jellemezte és ez tette érdekeit kitörőhetté a vármegye történetében.

— Elődeimnek e kimagasló értékű munkája után állók a vármegye élére olyan időben, amely idő a történelem mérlegére helyezte ezt a nemzetet. Olyan események forgatagában állunk, amelyek eldöntik itt nemcsak az egyéneknek, de az egész magyar nemzet egyetemenek is a sorsát.

Ezekben a történelmi időkben kötelességünk, hogy jobban egymásra találjon és ösztönösen támadjon fel bennünk mindaz, ami bennünket magyarakat összefűz.

Kötelességünk, hogy minden magyar kétszeres éberséggel, kötelességtudással és felelősségérzettel töltse be azt a hivatást, amelyet a nemzet életében a sors számára kijelölt és önmagához méltóan vállalja azt a munkát, amelyet a nemzet ezekben a súlyos időkben minden egyes fiától méltán elvár. A történelemnek nem sztatikus, hanem dinamikus korszakában élünk, mely a nemzeti élet minden területén egész embereket kíván.

— A mai idők nem engedhetik meg, hogy akadjanak magyarok, akik kicsinyes érdekeikért, egyéni érvényesülésért, vagy hatalmi pozíciók elnyeréséért való versengésben éljék ki a maguk életét és nemzeti öntudatát, vagy akadjanak olyanok, akik az egyetemes nemzeti érdekek háttérbe szorításával, belső pártbarocokkal, bontják szét a nemzet erejét, vagy akik ebben az egész kereszténység léteapjait és fenyegető veszedelmében a saját vallásukban való belső elmélyedés helyett kifelé élnek ki a maguk felekezeti öntudatát, szembeállítva keresztényt a kereszténnyel, magyart a magyarral, elhíntve közöttük a viszálynak, visszavonásnak és keserűségnek a magvait

— Ma kivétel nélkül minden magyarnak el kell jutnia annak a belátásáig, hogy az egyetemes nagy nemzeti érdekek érvényesülése céljából osztálykülönbség nélkül kezelt kell adnunk egymásnak és kezelt kell fogjunk egymással, egy erős nagy nemzeti állam kiépítésére. Magyarország államigazgatásának és faji sajátosságának a megmentésére, hogy a szövetségeseinkkel állítva folytatott harc győzelmes befejezése után ezeréves dicső multunkhoz méltó helyet vívassunk ki magunknak a jövőnd Európában. De nagy nemzeti celokat kitűzni, nagy eredményeket elérni, eszméket és elveket diadalra juttatni, csak a nemzet élet-erőinek összefogása és teljes birtoklása alapján lehetséges.

— Ezt az összefogást követeli meg a kormány ezekben a sorsdöntő időkben,

amikor a magyarság élethalál harcát vívja. Ezt az összefogást hirdetik azok a törhetetlen lelku hazafiak, akik új erővel, új energiával és tartalommal nemzetünk évezredes ideáljainak alapjaira helyezkedve nemzeti magyar alapon állanak és nemzeti magyar alapon indultak el új küzdelemre a nemzeti és szociális alapon felépülő Magyarországért és magyar hazánk mindenekfelett való boldogulásáért. De ezt a belső összefogást követeli meg tőlünk odakint a fronton küzdő hős katonáink példája és áldozathozatala is. Az ő példájuk nyomán kell összefogni idebent is a lelkeknek a felelősségérzéstől áthatott munkában, férfias kitartásban, áldozathozatalban, a nálunknál gyengébbek megsegítésében és mindenekfelett a haza iránti kötelezettség teljesítésében mert csak e lelki összeforrtóságban állhatjuk meg a helyünket a háborús idők katonai és politikai megpróbáltatásai közepette.

— A jelenlegi magyar kormány a multtal szemben rendszerváltozást hozott olyan rendszerváltozást, mely a mai kor követelményeinek megfelel és amely a magyar nép szükségérzetéből folyik. Ha valaki azt állítaná, hogy e rendszerváltozás forradalmi alapokon áll, azt válaszolnám erre, hogy ellenkezőleg, azokhoz a tisztá magyar eszmékhez való visszatérést jelent, amely eszmék a szegedi ellenforradalmi gondolat kiinduló pontjait képezték. Ahhoz a programhoz való visszatérést jelent, mely 25 évvel ezelőtt a vörös rémuralom által meggyötört és próbára tett magyarság számára meghozta a rend és a fegyelem eszméjét, a becsületes munka biztosítékait és azt a biztató reménységet, hogy a magyar munka és verejték ezentúl csakis a magyar célokat fogja szolgálni és a kiszáradt magyar ugart fogja áldásaival ismét termékenyíteni. Ennek a szegedi ellenforradalmi programnak a továbbéltése és fejlesztése képezi a mai kormányzatnak azt a határozott irányú elgondolását, hogy a magyar jobboldali erőkonponenseinek összefogásával építeni fel a kizárólagos nemzeti népi és szociális alapokon nyugvó nacionalista magyar államot és ebben az államban a munkát és egymást megbecsülő társadalmat. De programjában van annak az etikai elvnek a feltétlen érvényesítése is, amely a magyar élet minden megnyilvánulásában és a magyar munka egész területén megköveteli a fegyelmet, hűséget, közéleti tisztaságot, a munkamorál megerősödése jegyében becsülettel és felelősségérzettel végzett munkát és áldozatkészséget.

— Ez a program az én programom is — hangsúlyozta dr. Székács István — ebben a szellemben kívánok dolgozni ebben a vármegyében és ennek a szellemnek az érvényesülését kívánom meg a vármegyei élet minden vonalán. Az emberi értékmérő szememben társadalmi állás, rangra, vagy foglalkozásra való tekintet nélkül a becsülettel végzett magyar munka lesz, mert többet, jobban és felelősségteljesebben kell dolgoznunk, mint eddig, ha ezeréves multunkhoz méltó helyet akarunk biztosítani magunknak a jövőnd Európájában.

— Tekintetes Törvényhatósági Bizottság! Ígérem, hogy elhangzott eskümhöz híven biztosítani fogom a törvények uralmát és szigorú rendet fogok tartani ebben a vármegyében. A mai rendkívüli nehéz idők különösképpen megkövetelik, hogy bármilyen irányból jövő olyan törekvés ellen, amely a rendet, fegyelmet, nyugalmat és létkérdést jelentő teamező munkát rendbontással, vagy izgatással meg avarni akarja, a törvény minden szigorával fellépjek, másoldról azonban igyekeznék fogok minden bajt orvósolni és a háborús idők okozta nehézségeket a lehetőség határain belül áthidalni. Nyitva fog állani az ajtó minden jogos kérdés és becsületes törekvés előtt és mindenki segítőkészt fog találni bennem, aki arra jogosan rászorul.

— Támogatni kívánom minden rendelkezésre álló eszközzel ezen agrárjellegű vármegye létalapiját képező mezőgazdaságát és annak minden ágazatát, ideértve az utóbbi időben mintaserűen fejlődő zöldmezőgazdálkodást és a kiváló eredményeket felmutató rizstermelést. De hasonló mértékben fogom támogatni a vármegye magasszínvonalat elért iparát, kereskedelmét és általában véve minden munkaterületét és intézményét. Amikor a munkáskérdéshez jutottam el, etekintetben álltam és felfogásom az, hogy az lakosságának nagytöbbségét kitevő munkáskérdés helyes politikai és szociális irányú megoldása az ország legelső és legfontosabb problémáinak egyike. Ami etekintetben a vármegyét illeti, biztosítom a hazafiasan gondolkodó és felelősségérzéssel végző munkásságot legteljesebb mértékű támogatásomról, mert úgy érezzük, hogy ennek a munkásságnak a magyar társadalom bizonyos mértékig adója. De ugyanakkor megkívánom ezen a vonalon is a munkamoral megerősödését, a több, jobb és nagyobb felelősségérzéssel végzett munkát, ami elsősorban szolgálja a vármegye munkásság anyagi helyzetének a megjavulását, de kedvezően fogja befolyásolni egyben az ország jövőbeni helyzetét is. (Hosszantartó taps.)

— A vármegyében élő nemzetiségeket testvéreinknek tekintem, s mint ilyenekkel méltányos és előzékeny magatartást fogok tanúsítani. De ezzel szemben feltétlenül megkövetelem azzal a hazával szemben, amely számunkra évszázadokon keresztül megélhetést, boldogulást és a magyarságunk sokszor nagyobb kenyerét biztosított.

Most pedig a vármegye nagyrabecsült Alispánjához fordulok, megköszönve a hozám intézett üdvözlő szavait, a vármegye főjegyzőjének pedig a tisztviselői kar nevében felajánlott támogató munkáját. Az ő személyükön keresztül kérem a vármegye tisztviselőkarát, hogy ezekben a rendkívül komoly időkben vállalt nehéz és felelősségteljes munkában álljanak mögöttem és támogassanak szívvel, lélekkel, megértéssel és bizalommal. A tisztviselői kar legnagyobb része velem együtt ennek a vármegyének a szülője, amelynek minden drága rögge a szívünkhez kötött, s a ránk bízott munkánk elvégzésével továbbra is ez a vármegye marad a szűkebb értelemben vett hazánk és otthonunk. A kitűzött célunk valamennyiünknek ugyanaz, dolgozni és áldozni érte a vármegyei élet minden vonalán és vonatkozásában. Mert amikor ezért a vármegyéért dolgozunk és áldozunk mindazzal, amit ezek a súlyos idők tőlünk megkövetelnek, akkor azzal a munkával és áldozattal hozzájárulunk hazánk, családi tűzhelyünk és mindenünk védelmének, ami eddig előtűnt drága és szent volt.

Hasonlóképpen kérem a Tiszteletes Törvényhatóság minden lakosát, hogy támogassanak bizalmukkal, megértéssel és munkájukkal. Ezekben a súlyos időkben érezze át ennek a vármegyének minden lakosa, hogy ebben az országban egyénenként is mindenki felelős a nemzet sorsáért mikénti alakulásáért és a veszedelem óráiban csak az egység és összetartás az, ami a jövőnkét biztosíthatja. Ezt kívánja meg tőlünk a nemzet hivatása, küldetése és csodálatos történelmi múltja, amely elvárja a nemzedéktől is, hogy megmutassa, hogy ha kell tud tűrni és szenvedni is, — de ha kell tud erejének minden megfeszítésével egy boldogabb jövő érdekében ezeréves múltjához méltó áldozatokat is hozni. Most mindenki számára az áldozathozatal ideje következik, de ennek jutalma a béke, szabadság és a független Magyarország megvalósulása nem maradhat el.

Ha ezzel a hittel indulunk el a munkára, akkor bizhatunk magunkban, sorsunkban és rendeltetésünkben, mert itt minden átalakulhat, megváltozhat, mássá lehet vagy meginoghat, csak annak a hitnek nem szabad megrendülni a magyar lelkekben, hogy a magyarságnak e földön továbbra is fenn kell maradni, mert a nemzetnek itt végtelenül hivatása van.

Ebben a hitben indulok el a munkára és ezt a hitet erősítse meg a Mindenható minden magyar ember lelkében!

A főispán nagy tapsal fogadott beszéde után vitéz dr. Ricsóy-Uhlarik Béla kormánybiztos emelkedett nagy figyelem közepette szólásra, aki a következő beszédet mondta:

— Mélyen tisztelt Főispán Úr! Igen tisztelt Törvényhatósági Bizottság! Méltó tisztelettel megengedni, hogy vitéz Jaross Andor belügyminiszter nevében, de saját nevemben is őszinte tisztelettel üdvözlhessem elsősorban a törvényhatósági bizottság tagjait, nagyrabecsüléssel köszönthessem az alispánt és a vármegye tisztikarát, régi kedves munkatársaimat és külön meleg szeretettel a főispánt, akihez régi barátsággal ragaszkodom.

— A főispán most elmondott beszédével, amely azt hiszem mindnyájunk lelkét megragadta, őszinte, gerinces és becsületes hitvallást tett a magyar jobboldali gondolat eszméi mellett. De küönös örömmel és elégedettséggel tölti el mindnyájunkat,

mert hiszen éppen a mai nehéz idők között, minden vonalon őszinte, gerinces, becsületes magyar emberekre van szükség. Gerinces magyar emberekre, mert

elmúlt a jobb és balra tekingetése, lépegetése ideje. Elmúlt a hosszú és szép beszédek, de kevés cselekvések ideje, mert most cselekvő, gerinces magyar emberekre van szükség, akik ha kell, életük feláldozásával a határon túl és akik ha kell, itthon megfeszített erővel önfeláldozóan szolgálják a nemzet érdekeit és támaszadják a hadsereg küzdelmeit, amely Magyarország létéért és Európában való elhivatottságáért küzd.

— Gerinces magyar emberekre van szükség és

ellenségnek kell tekinteni a kételkedőket, tétozókát és közömbösöket, éppúgy mint azokat a hazadulókat, akik máma ellenségeink győzelmeit kívánják és elgondoláskukkal azt hirdetik, hogy Magyarországot ellenségeink győzelme esetén sem érheti baj.

— Kérdezem igen tisztelt törvényhatósági bizottság: vajjon ép ésszel el lehet-e

képzelni azt, hogy Sztalin vörös hordái megállnának a Kárpátok medencéjében és feladnák-e az európai kultúra elpusztítására vonatkozó összes terveiket? Vagy kérdezem: vajjon Benes, vagy Tito eltárnék-e az angolszászok győzelme esetén Magyarországot jelenlegi határainak meghagyását? Azt hiszem igen tisztelt törvényhatósági bizottság becsületes magyar gondolattal ezt nem lehet elképzelni.

— A mi jövőnket, a magyar jövőnket csak a nagy szövetségesünkkel és barátunkkal egyetértésben hősiessé vívott harcunk hozhatja meg. És ezen győzelmet ki kell vívunk minden erőnkkel, és ezt a győzelmet ki is fogjuk vívni. Ezt a győzelmet azonban csak a szegedi ellenforradalmi gondolat eszméivel áthatott magyar társadalommal tudjuk kivívni.

— A szegedi ellenforradalmi gondolat, a nemzetiszocialista és a fasiszta eszmétől lényegesen célkitűzéseiben nem tér el, legfeljebb abban, hogy azokat több évvel megelőzte. Ez nem egy importált eszme, hanem egy tiszta magyar fénnyel ragyogó elgondolásról van szó, és ha ez az idők folyamán talán megroszdálódott is külső behatások alatt, most elől a rozsdától

megtisztulva, újra teljes és ragyogó fényben látjuk.

— Ebben az irányban kell tehát haladnunk kéz a kézben, ebben az irányban kell minden becsületes magyarnak összefogni és kemény szorítással egymás mellett menetelve, a győzelem felé haladni.

— Ebben az irányban fogja vezetni a főispán Békés vármegye népét és ez az az út, amely Isten áldásával a magyar győzelemhez elvezet.

Vitéz dr. Ricsóy Uhlarik Béla mély hatást kiváltott, nagy tapsal fogadott beszéde után dr. Kovácsy Albert a megye népe nevében köszöntötte az új főispánt. A közgyűlés vitéz Réthy Béla indítványára elhatározta, hogy a Kormányzó Urnak hódoló táviratot küld s Sztójay Döme miniszterelnököt és vitéz dr. dr. Jaross Andor belügyminisztert táviratilag üdvözlö.

A közgyűlés dr. Székács István elnökével ért véget.

Vitéz Imrédy Béla önzetlensége

Legelfogultabb ellenfelének is hinnie és vallania kell, hogy az egységes nemzeti arcvonal és kibontakozás nélküle nem történhetik meg. Mióta hűséges barátja és bajtársa: néhai Gömbös Gyula az ország gazdasági életének irányítását az ő kezébe helyezte le, bebizonyította, hogy az elmúlt évtized alatt nála önzetlenebb magyar politikus nem fejtett ki munkát felelős állásban. vannak, akik mint a legműveltebb magyar fők egyikét köszöntik őt; vannak, akik államférfiúi képességeit értékelik legtoöbbsé; vannak, akik pénzügyi és gazdasági vonalon jelentkező és versenytárs nélkül álló tudását minősítik legnagyobb emberi értékének, mi azonban — s ezzel a véleményünkkel bizonyára nem állunk egyedül — azt az önzetlenséget értékeltük leginkább, amellyel közéleti pályafutásának hosszú esztendei alatt példát mutatott az ország minden rendű és rangú polgárának, miként kell a közt helyesen szolgálni.

Igen, Imrédy Béla szellemi és lelki fegyvere között az önzetlenség volt az az erő, amelyet a couponok szerelmesei, az igazgatósági tagságok halmozói, a háromszoros és négyszeres jövedelmek obskurus hada nem tudott és nem bírt elviselni.

Be kell vallanunk őszintén, hogy Gömbös Gyula előtt, sőt túlnyomórészt még az ő ideje alatt is, az úgynevezett kormánypárt saját hitbizományának tekintette az országot és annak népét. A közéletben jelenkező szerencsések nem a keresztény magyarság felemelkedéséért küzdöttek — tisztelet az igen kevésszámú kivételnek — hanem földöntúli igazgatósági állásokban a zsidóvagyon növesztették olyan félelmetes erővé, amely az egymásután következő miniszterelnökök nemes törekvéseit és szándékait is meggátolni tudta a maga szerteágazó összeköttetéseinél fogva.

Vitéz Imrédy Béla mondotta ki a szót a képviselőházban:

— Minden hidat felégettem magam mögött a zsidóság felé...

Az ország új időkét szomjazó népe túlradó örömben tapsolt ennek a kijelentésnek, de az alkotmányosdít játszó kartellovagok, a megrögzött liberális gondolkodású honatyák, a nagypipájú, de kevésdohányú jánosok és főleg azok a mérsékeltlen tisztelt férfiak, akik etől az önzetlenségtől féltették a maguk zsíros pecsenyét, hadat üzentek Imrédy Bélának és mindent elkövettek a nemzet egyetem bízalma ellenére is, hogy abban a történelmi pillanatban, amidőn a legnagyobb szükség volt minden magyar összefogására, őt eltávolítsák a kormányelnöki székből.

Félelmetes volt a rágalomhadjárata, melyet ellene indítottak. Közönséges, pénzért minden hitványságra kapható zsidó ujságíró betyárokkal szövetkeztek össze, hogy kompromitáló adatokat gyűjtsenek — ha ellene nem lehet — legalább ősei ellen. S amikor pokoli tervükkel elkészültek, a szomszédos Szabadkán akadt ugyan csak zsidó birtokban és tulajdonban lévő magyarnyelvű lap, amely elsőnek kürtölte világgá a szenzációt és gyanúsította meg a legönzettelenebb magyar politikust, azzal, hogy dedzsidó között zsidó is előfordul.

És vitéz Imrédy Béla akkor volt a legnagyobb, amidőn az országgyűlés színe előtt, feledhetetlen drámai jelenet közepette jelentette be ezt a később valótlannak bizonyult tényt, a hívő keresztény lélek gyónásszerű őszinteségével és alázatával. Megtette anélkül, hogy rengeteg kormányzati gondja közepette időt és alkalmat keresett volna a koholt állítások megcáfolására.

Távozott a kormányelnöki székből, de nem távozott, mert nem távozhattott a magyar közéletből. Az országnak erre a férfúra szüksége volt. Ezt tudta, érezte mindenki. S állan-

dó jelenléte egyre jobban idegesítette a hazai zsidóságot, politikai ellenfeleit, a kívénhedt csákyásokat s felvonultatták ellene az egész baloldali sajtót. És vitéz Imrédy Béla a pergőtűszerű támadásokat is a hívő, keresztény lélek nyugalomával tűrte. Nyugalma, hite egy pillanatra sem hagyta el s nem szűnt meg az apostol fanatizmusával, egy kivételes tehetség fölényes intellektusával küzdeni azokért az eszmékért, amelyeknek diadalrajutását és érvényesülését a nemzet boldogulása érdekében állónak tartotta.

Ha a hatom megszállottja lett volna mint annyi sokan ebben az országban, akkor most ő lenne az ország miniszterelnöke. Vitéz Imrédy Béla azonban nem a hatalom, hanem a keresztény magyarság szerelmese. Minden lépését, minden cselekedetét ez a cél vezeti. Nem az ő hatalma a fontos és lényeges — így fogja fel — hanem az, hogy a magyarság megerősödjön s birtokállományának megtartása mellett kerüljön ki a mai vészes időkből.

Igazi államférfi s olyan közéleti nagyság, aki joggal várhatja, hogy őt az ország vezetői között említsük. másképpen nem is gondolkozhat.

Amidőn a pártokközi versengést és harcot látjuk el, kell ismernünk hogy vitéz Imrédy Béla ebben a küzdelemben éppen olyan önzetlennak bizonyult, mint amidőn a parlament ülésén és a Magyar Élet Mozgalom seregszemlájén újból és újból hangoztatta, hogy a zsidó nagykapitalizmus felé felégetett minden hidat.

Mikor lemondott miniszterelnöki állásáról, a volt közjogi méltóság előnyeit nem használta fel arra, hogy elmege példál a MÁK élére, nem érdekelték a Hitelbank és a Kereskedelmi Bank többszáz ezer pengős évi jövedelmet biztosító lehetőségei, elhessegetett magától minden olyan közeledést, amely az kivételes képességeit és tudását a zsidó nagykapitalizmus szolgálatába igyekezett állítani. Sőt ő volt az első, aki az Egyedül Vagyunk hasábjain a gazdasági élet ejtőernyőseinek nevezte, azokat a miniszterviselt és kitűnő összeköttetéssel rendelkező kegyelmesekeket és méltóságosokat, akik szemrebbenés nélkül árulták el a keresztény magyarság gazdasági érdekeit.

Sztójay Döme miniszterelnök a Magyar Élet Pártjának legutóbbi klubnapján, Baky László államtitkár pedig Székesfehérvárott hangsúlyozták az egységes nemzeti arcvonal inelöbbi megteremtésének szükségességét.

Akik miatt ennek az arcvonalnak

I. ker. 505. számú beltelkes lakóház 676 négyszögöl telekkel sürgösen és jutányosan továbbá 3—6 holdas különböző minőségű

szántóföldek eladó.

Bővebbet

a Szarvasi Hitelszövetkezet

ingatlanközvetítési irodájában.